

Preisz Györgyné Kislánykorában

Ez a kép az útlevelemhez készült 1927-ben. Ahhoz kellett az útlevél, hogy meglátogassam apám rokonságát Erdélyben. 1920-ban volt a szüleim esküvője Kállósemjénben, náluk, a házuk udvarán volt. Úgynevezett sádhenolt esküvője volt [lásd: házasságközvetítő, sádhen], úgy hozták össze anyámat apámmal, és aztán szép nagy szerelem lett belőle. 1922-ben jöttek föl Pestre. Én itt, Budapesten születtem volna meg, ha az anyám nem ment volna le Kállósemjébe, hogy ott szüljön meg. Akkor az volt a szokás, hogy a gyerek hazament, és a bábaasszonynál szült. A zsidó nevem Debóra. Dvojrele, úgy hívott a nagyanyám. Amikor én megszülettem, akkor a szüleim már a Keleti pályaudvar mellett, a Verseny utcában éltek egy másfél szobás kis lakásban. Régi munkásházak voltak azok. Anyukám otthon volt velem. Eleinte nem volt háztartási alkalmazottunk, aztán később

volt egy kislány, valahonnan vidékről, mikor anyám elég beteg lett, már az én születésem után. 1923-ban már elég randa idők voltak, fehérterror, és megrúgták az anyámat a vonaton. Lehet, hogy csak véletlen volt, nem tudom, lehet, hogy akarattal. S akkor elfertőződött a melle, amikor szoptatott engem, s akkor fölvták. De úgy látszik, akkor szerezte a szívbajt, úgyhogy attól fogva egész életén keresztül mindig kínlódott a szívével.